

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België (Belgia) w dniu 18 lutego 2008 r. — UDV North America Inc przeciwko Brandtraders NV

(Sprawa C-62/08)

(2008/C 107/26)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van Cassatie van België

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: UDV North America Inc

Strona pozwana: Brandtraders NV

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dla stwierdzenia używania oznaczenia w rozumieniu art. 9 ust. 1 lit. a) i ust. 2 lit. d) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾ z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego konieczne jest, by osoba trzecia w rozumieniu art. 9 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia
  - a) używała oznaczenia na własny rachunek?
  - b) używała oznaczenia jako uczestnik obrotu towarami, w ramach którego sama jest stroną umowy?
- 2) Czy pośrednik, który działa w imieniu własnym, ale nie na własny rachunek, może zostać uznany za osobę trzecią, która używa oznaczenia w rozumieniu wyżej wskazanego przepisu?

⁽¹⁾ Dz.U. 1994, L 11, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 18 lutego 2008 r. — Europol Frost-Food GmbH przeciwko Hauptzollamt Krefeld

(Sprawa C-65/08)

(2008/C 107/27)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Europol Frost-Food GmbH.

Strona pozwana: Hauptzollamt Krefeld.

Pytanie prejudycjalne

Czy uwaga dodatkowa 5b) do działu 20 Nomenklatury Scalonej zmieniona rozporządzeniami (WE) nr 2388/2000 ⁽¹⁾ i 2031/2001 ⁽²⁾ jest ważna?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2388/2000 z dnia 13 października 2000 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 264, s. 1 i Dz.U. L 276, s. 92).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2031/2001 z dnia 6 sierpnia 2001 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 279, str. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Stuttgart (Niemcy) w dniu 18 lutego 2008 r. — Postępowanie w sprawie ekstrakcji Szymona Kozłowski

(Sprawa C-66/08)

(2008/C 107/28)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Stuttgart

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Szymon Kozłowski

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przyjęciu, że osoba ma „miejsce zamieszkania” lub „przebywa” w państwie członkowskim w rozumieniu art. 4 pkt 6 decyzji ramowej Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (2002/584/WSiSW) ⁽¹⁾ sprzeciwia się okoliczność, że osoba, której to dotyczy:
  - a) nie przebywa w tym państwie członkowskim nieprzerwanie;
  - b) przebywa tam z naruszeniem przepisów prawa pobytu;
  - c) popełnia tam przestępstwa w sposób zarobkowy
  - d) przebywa tam w zakładzie karnym?

2) Czy przepisy transponujące art. 4 pkt 6 decyzji ramowej, zgodnie z którymi ekstradycja własnych obywateli danego państwa członkowskiego dla celów wykonania kary wbrew ich woli jest zawsze niedopuszczalna, natomiast wedle swobodnego uznania władz może zostać udzielona zgoda na ekstradycję obywateli innych państw członkowskich wbrew ich woli, są zgodne z prawem unijnym, a w szczególności z podstawowymi zasadami niedyskryminacji i obywatelstwa Unii zgodnie z art. 6 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej (UE) w związku z art. 12, art. 17 i nast. Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską (WE) i jeżeli tak, to czy należy uwzględnić wskazane zasady przynajmniej przy wykonywaniu swobodnego uznania?

(¹) Dz.U. L 190, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 20 lutego 2008 r. — Margarete Block przeciwko Finanzamt Kaufbeuren

(Sprawa C-67/08)

(2008/C 107/29)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Margarete Block

Strona pozwana: Finanzamt Kaufbeuren

Pytania prejudycjalne

1. Czy przepisy art. 73 D ust. 1 lit. a) i ust. 3 traktatu WE [obecnie art. 58 ust. 1 lit. a) i ust. 3 WE] zezwalają na wyłączenie zaliczenia hiszpańskiego podatku od spadków na poczet niemieckiego podatku od spadków zgodnie z § 21 ust. 1 i 2 pkt 1 Erbschaftsteuer- und Schenkungsteuergesetz (ustawy o podatku od spadków i darowizn) w związku z § 121 Bewertungsgesetz (ograniczenie przedmiotowe) nawet w odniesieniu do spadków otwartych w 1999 r.?
2. Czy art. 73 B ust. 1 traktatu WE (obecnie art. 56 ust. 1 WE) należy interpretować w taki sposób, że podatek od spadków,

pobrany przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej w związku z nabyciem roszczeń majątkowych wobec instytucji kredytowych w tym państwie, przysługujących spadkodawcy, który miał ostatnie miejsce zamieszkania w Niemczech, przez spadkobiercę, który ma również miejsce zamieszkania w Niemczech, powinien zostać zaliczony na poczet niemieckiego podatku od spadków?

3. Czy dla rozstrzygnięcia, które z zainteresowanych państw powinno wyeliminować podwójne opodatkowanie ma znaczenie zasadność różnych kryteriów używanych w krajowym prawie podatkowym, a jeśli tak, czy kryterium miejsca zamieszkania wierzyciela jest bardziej zasadne niż kryterium miejsca siedziby dłużnika?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Napoli — Sezione Lavoro (Włochy) w dniu 20 lutego 2008 r. — Raffaello Visciano przeciwko I.N.P.S.

(Sprawa C-69/08)

(2008/C 107/30)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Napoli — Sezione Lavoro

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Raffaello Visciano

Strona pozwana: I.N.P.S.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 i 4 dyrektywy nr 80/987 (¹) z dnia 20 października 1980 r., w części mówiącej o zaspokojeniu roszczeń pracowników dotyczących zapłaty wynagrodzenia, zezwalają na to, aby wierzytelności te, z chwilą dochodzenia ich od instytucji gwarancyjnej, były pozbawiane ich pierwotnego charakteru i przyjmowały charakter zabezpieczający z tego tylko powodu, że obowiązek ich zaspokojenia został nałożony przez dane państwo członkowskie na instytucję zabezpieczenia społecznego, a zatem czy zezwalają one na to, aby pojęcie „wynagrodzenia” było w przepisach krajowych zastępowane pojęciem „świadczenia społecznego”?